Subscription Rs 1 50
Postage to Ceylon & India 50
do Straits 75

THE

Hindu Organ

Advertising charges per line 10
do per half col Rs 3 00
do per Column 5 00

VOL. X. | JAFFNA, WEDNESDAY FEBRUARY 1, 1899 | இந்துசாதனம். | கலியுகஶ 5000. | NO. 12

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY. பக்ஷத்துக்கொருமுறை புதன்கிழமைகளிற் பிரசுரிக்கப்படும்.

TO OUR SUBSCRIBERS.

We would earnestly entreat all our subscribers in arrears, to remit their dues at once. Although the paper was prized as low as possible, and any surplus income from it was to be devoted towards a noble cause, we regret very much to have to complain that owing to the remissness of our subscribers, we have not been able to carry out even the necessary reforms in the paper Still we hope that better times are in store for us, and that all our subscribers would promptly pay up their arrears and subscribe to the proposed new series of the Hindu Organ.

The Manager

SUBSCRIBE TO THE *HINDU ORGAN*

ENGLISH WEEKLY AND TAMIL FORTNIGHTLY EDITIONS TO BE PUBLISHED SHORTLY

All surplus income from the paper will be devoted to further the Educational work of the Sabhai.

FOR PATRONS

	Rs. Cts.	
Jaffna Town per annum	10-00	and upwards
Outstations and India	11-00	do
Straits Settlements	12-00	do

Fortnightly Tamil and weekly English editions of the *Hindu Organ* will be sent free to patrons for one year.

FOR SUBSCRIBERS.

	Tam: Ed;	Eng:Ed:	Both Ed:
	Rs-Cts.	Rs-Cts.	Rs-Cts.
Jaffna Town per annum	1-50	3-00	4-00
Outstations and India	2-00	4-00	5-50
Straits Settlement	2-25	4-50	6-25

The Manager

POST OFFICE NOTICE

The catamaram mail service between Kankesanturai and Point Calimere will cease temporarily from the 10th proximo until further notice owing to the prevalence of Plague in India.

Correspondence for India will be forwarded via Colombo, Tuticorin.

F. W. VANE
Asst Postmaster General

Postmaster General's Office
Colombo, 31st December 1898

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA.

ORDER NISI

Testamentary Jurisdiction Class II } No 942

In the Matter of the Estate of the late Ravanna Mana Meyna Seena Thana Iladchumanan Chetty of Vannarpannai

Deceased.

Rrvanna Mana Meyna Seena Thana Raman Chetty of Vannarpannai —Petitioner.

Vs

Ravanna Mana Ana Runa Ana Runa Suppiramaniyan Chetty of Vannarpannai

Respondent.

This matter of the Petition of Ravanna Mana Meyna Seena Thana Raman Chetty of Vannarpannai praying for Letters of Administration to the estate of the abovenamed deceased Ravanna Mana Meyna Seena Thana Iladchumanan Chetty coming on for disposal before C. Eardley Wilmot Esquire, District Judge, on the 19th day of December 1898 in the presence of Messrs Casippillai & Cathiravelu Proctors on the part of the Petitioner and affidavit of the Petitioner dated the 19th day of December 1898 having been read, it is declared that the Petitioner is the agent of the principal of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said intestate issued to him unless the Respondent or any other person shall on or, before the 27th day of February 1899 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 19th day of December 1898
Signed/ C. EARDLEY WILMOT
District Judge.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA.

ORDERNISI.

Testamentary Jurisdiction Class I } No. 946

In the Matter of the Estate of the late Vethakkuddikkurukkal Kathiresakkurukkal of Irupalai

Deceased

Vethanayagi-amma widow of Kathiresakkurukkal of Irupalai

Petitioner.

Vs

Suppaiyar Sapapathy-aiyar of Chulipuram

Respondent.

This matter of the Petition of Vethanayagi-amma widow of Kathiresakkurukkal of Irupalai praying for Letters of Administration to the estate of the abovenamed deceased Vethakkuddikkurukkal Kathiresakkurukkal of Irupalai coming on for disposal before C. Eardley Wilmot Esquire, District Judge, on the 4th day of January 1899 in the presence of Messrs Casippillai & Cathiravelu Proctors on the part of the Petitioner and affidavit of the Petitioner dated the 3rd day of January 1899 having been read, it is declared that the Petitioner is the widow of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said intestate issued to her unless the Respondent or any other person shall on or, before the 27th day of February 1899 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 4th day of January 1899
Signed/ C. EARDLEY WILMOT
District Judge.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA.

ORDERNISI.

Testamentary Jurisdiction Class I } No. 947

In the Matter of the Estate of the late Veerapattirar Sinnattampi of Chiviyaterru

Deceased.

Sinnattampi Appakkuddi of Chiviyaterru

Petitioner.

Vs

1. Sinnattampi Ponnampalam of Chiviyaterru
2. Ponnachchi widow of Sinnattampi of do and
3. Sitamparappillai Kantaiya of do

Respondents.

This matter of the Petition of Sinnattampi Appakkuddi of Chiviyaterru praying for Letters of Administration to the estate of the abovenamed deceased Veerapattirar Sinnattampi of Chiviyaterru coming on for disposal before C. Eardley Wilmot Esquire, District Judge, on the 6th day of January 1899 in the presence of Messrs Casippillai & Cathiravelu Proctors on the part of the Petitioner and affidavit of the Petitioner dated the 6th day of January 1899 having been read, it is declared that the Petitioner is one of the heirs of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said Intestate issued to him unless the Respondent or any other person shall on or, before the 20th day of February 1899 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 6th day of January 1899
Signed/ C. EARDLEY WILMOT
District Judge.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA.

ORDER NISI

Testamentary Jurisdiction } No. 951

In the Matter of the Estate of the late Sivakkolunthoe wife of Mailvaganam Tamotarampillai of Tunnalai

Deceased.

Mailvaganam Tamotarampillai of Tunnalai

Petitioner.

Vs,

1. Teivanaippillai widow of Ramalingam of Kaitady
2. Kanapatippillai Rajakulasuriar of Navaly and wife
3. Sellamuttoo of Navaly

Respondents.

This matter of the Petition of Mailvaganam Tamotarampillai of Tunnalai praying for Letters of Administration to the estate of the abovenamed deceased Sivakkolunthoe wife of Mailvaganam Tamotarampillai of Tunnalai coming on for disposal before C. Eardley Wilmot Esquire, District Judge, on the 19th day of January 1899 in the presence of Messrs. Casippillai and Cathiravelu Proctors on the part of the Petitioner and affidavit of the Petitioner dated the 19th day of January 1899 having been read, it is declared that the Petitioner is the lawful husband of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said Intestate issued to him unless the Respondents or any other person shall on or, before the 28th day of February 1899 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 19th day of January 1899
Signed/ C. EARDLEY WILMOT
District Judge.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA.

ORDER NISI.

Testamentary Jurisdiction } No. 953

In the Matter of the Estate of the late Vairavanather Vannittampi of Tellippalai

Deceased.

Mankayatpillai widow of Vannittampi of Tellippalai

Petitioner.

Vs.

Vannittampi Arumugam of Tellippalai

Respondent.

This matter of the Petition of Mankaiyatpillai widow of Vannittampi of Tellippalai praying for Letters of Administration to the estate of the abovenamed deceased Vairavanatar Vannittampi of Tellippalai coming on for disposal before C. Eardley Wilmot Esquire, District Judge, on the 23rd day of January 1899 in the presence of Messrs. Casippillai and Cathiravelu Proctors on the part of the Petitioner and affidavit of the Petitioner dated the 20th day of January 1899 having been read, it is declared that the Petitioner is the lawful widow of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said Intestate issued to her unless the Respondent or any other person shall on or, before the 28th day of February 1899 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 23rd day of January 1899
Signed/ C. EARDLEY WILMOT
District Judge.

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY, FEBRUARY 1, 1899

WHO ARE "PAGANS"?

The "Jaffna Catholic Guardian" quotes an article from the *Madras Watchman,* in which

(continued on the 4th page)

உ

கணபதி துணை

வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்...... ....•
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக...... ......•
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமமே...... ....•
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே...... ....•

விளம்பரம்.

இந்துசாதனம்.

:o:

இவ்விந்துசாதனப் பத்திரிகையைப் பருப்பித்துத் தமிழ்பாகத்தை வேறாகப்பிரித்து பக்ஷத்திற்கொருமுறையும் இங்கிலிஷ்பாகத்தை வாரமொருமுறையும் பிரசுரித்துவரத் தீர்மானித்திருப்பதால் அதற்கு தாதாக்களாகவும் கையொப்பக்காரராகவும்வர விரும்புவோர் பணத்தைச் சைவ பரிபாலன சபைத் தனாதிகாரி (TREASURER SAIVA PARIPALANA SABAI) ச்கு அனுப்பவேண்டியது.

மேலும் இப்பத்திரிகைக்குப் பாக்கிக்காரராயுள்ள கையொப்பநேயர்கள் தாம் தாமிறுக்கவேண்டிய பாக்கிக்கையொப்பப்பணத்தை இத்தருணத்திலிறுத்துவிடுவது பேருபகாரமாயிருக்கும்.

இங்ஙனம்:
மானேசர்

இந்துசாதன கையொப்பவரவு.

ஸ்ரீ.		ரூ. ச.
N செல்வத்துரைப்பிள்ளை...	மயிலிட்டி	உ-00
A சுப்பையா...	யாழ்ப்பாணம்-வண்ணை	௪-௫0
N. தில்லையம்பலம்...	,,	௪-௫0
ச. செல்லப்பா...	,,	௪-00
தி. சரவணம்...	,,	உ-00
செ முகமதீன் கீர் அதிவீராமன்பட்டினம்		௪-00
A. வைத்தியலிங்கம்...	களுத்துறை	௧உ-00
N. சுப்பையா...	பகாங்	௪-எ௫
S. கைலாசபிள்ளை...	சிங்கப்பூர்	௪-௫0
S. செல்லையா...	பூநகரி	உ-00
க. சண்முகக்குருக்கள்...	கோண்டாவில்	௪-00
C. இராசரத்னம்...	கிலாபம்	உ-00
G. ஆறுமுகம்...	கொழும்பு	உ-00
C. S அருணாசலம்...	கெபுடா	உ-00
S. வேலுப்பிள்ளை...	பொடேனியா	உ-00
C. அருணாசலம்...	பசறை	௧0-00
C. W. கதிரவேற்பிள்ளை	நல்லூர்	உ-00
W. சிவசிதம்பரமுதலியார்...	உடுப்பிட்டி	௪-00
A A சிதம்பரப்பிள்ளை...	புலோலி	உ-00
C. சுந்தரர்...	கொழும்பு	௫-00
K. ஆறுமுகம்...	கண்டி	௪-௯எ
C. முருகேசபிள்ளை...	தஞ்சாவூர்	உ-00
S ஆறுமுகம்...	மாறுவில்	உ-00
வி இராமலிங்கம்...	வட்டுக்கோட்டை	௪-00
இ. கதிரமேர்	வேலணை	௩-00
S. K கோபாலன்...	மாணிப்பாய்	௩-00
வ. விநாசித்தம்பி முதலியார்	முல்லைத்தீவு	உ-௫0

மகாபாரதம்

சபா பருவம்.

இது விளம்பி வருஷம் கார்த்திகை மீ˚ முதல் சஞ்சிகையாக விற்று வருகின்றோம். சஞ்சிகை ௧ தபாற்செலவுடன் உ அ சதம்.

ஆதிபருவம் உரையாசிரியர் படத்தோடு ரூபா ௩ இ.

வை. சுப்பிரமணியபிள்ளை
விவேகாநந்த யந்திரசாலை மானேசர்

இந்துக்காலீஜின் நயத்திற்காக சுருட்டுக் கொட்டகைகளில் வைக்கப்பட்ட தருமப் பெட்டிகளால்வந்த வரவு.

ஸ்ரீ.		ரூ. ச.
,, வே. சங்கரப்பிள்ளை	கடைவடி	௧-௪௩
,, வே. சின்னட்டிப்பிள்ளை	,,	அ-0உ
,, வ. சிவகுரு	கிராவிலடி	௪-௩எ
,, சி. வயிரமுத்து	குசவன்குளம்	-அ௪
,, ச. தம்பிப்பிள்ளை	கிராவிலடி	-௬உ
,, வை. ஆ. பொன்னம்பலம்	,,	௫-௫0
,, சி. வே அப்பிள்ளை	குசவன்குளம்	௩-௪௯
,, சி. சின்னையா	கலட்டி	-௩௪
,, வை சபாபதி	,,	௪-உ௯
,, சி. சிவகுரு	,,	௪-௬0

,, ஞானமூர்த்தி	கலட்டி	௪-௩உ
,, வை சி சிவகுருநாதர்	சுந்தரமடம்	௬-00
,, சுந்தர்	ஆவரங்கோட்டை	௪-௬௪
		ஆ ௧அ-உ௬

(வித்தியாதருமமே மேலான தருமமாதலால் இந்து காலீஜின் சகாயநிதியாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் இத்தருமபெட்டி விஷயத்தில் முதலாளிமாரும் கணக்கப்பிள்ளைகளும் சுருட்டுவேலை நடாத்தும் பிள்ளைகளும் அதிகோற்சாகமுடையவர்களாயிருந்து, இப்பொழுது சேர்ந்திருக்கும் தொகையிலும் அதிக தொகை சேருதற்கேதுவாகச் செய்துவைப்பரெனக் காத்திருக்கின்றேம். இ சா. ப)

இந்துகாலீஜ் கையொப்பவரவு.

ஸ்ரீ.		ரூ. ச.
,, N வைத்தியலிங்கம்	டிக்கோயா	௫-00
,, சி சுப்பிரமணியம்	புலோலி கிழக்கு	உ-௫0
,, க வெற்றிவேலு	புலோலி மேற்கு	௧0-00
,, வே. ஆறுமுகம்	,,	௧0-00
,, ச. செல்லவேற்பிள்ளை	,,	௧0-00
,, S K சுப்பிரமணியம் (கையொப்பமிட்டதொகை ௧௫)	,,	௫-00
,, க. இராமலிங்கம் (கையொப்பமிட்டதொகை ௬0)	உடுப்பிட்டி	௧0-00
		௫உ—௫0

இந்துசாதனம்.

யாழ்ப்பாணம் றெயில்வே.

:o:

பலவருடங்களாக் கிடந்திழுபட்டு சற்றில் திறக்கப்படலாமென இராசமாலிகரால் உத்தரவளிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணம் புகைரதவீதிக்கு எதிரிடையாகச் சிலர் இப்பொழுது சீமையில் எழுந்து அது செலவைக் கட்டக்கூடியதொன்றன்று என்றும், அது திறக்கப்பட்டுப் போதியவரும்படியைத் தராது மேன்மேலும் நஷ்டமுறவரும்படியிற் றாக்கிக்கொண்டே வருமாதலின் அரசாட்சியார் அபிவிருத்திக்கேற்ற மற்றைய விஷயங்களிற்கையிடுதல் கூடாததாயிருக்கும் என்றும் வாதாடுகின்றனர். எமதுதேசாதிபதியவர்களிருந்த உள்ளபாதி இப்பொழுது சீமையிலிருக்கும் சேர் ஆதர் கோடன வர்களை அக்கிராசனாதிபதியாய்க்கொண்ட இலங்கைச் சபையாரே நிக்கியாயங்களையெடுத்துக்காட்டி இராசமாலிகருக்கு மனுப்பண்ணியிருக்கின்றனர். றெயில்வே விஷயத்தி லதிகாரராயுள்ள இங்கிலீஷ்மாரும், இத்தேசத்தில் நெடுங்காலம் வாசம்பண்ணி அதனை நன்கறிந்திருக்கும் எத்தனையோ ரோப்பியவாசிகளும், எமதுதேசாபிமானிகளும், சட்ட நிரூபணசபையாரும், யாழ்ப்பாணறெயில்வேயானது திறக்கப்படுமாயின் காலமெடாய்க்கிடக்கும் வன்னிநாடானது திறக்கப்பட்டு செழிப்பான நாடாய் விளங்குமென்றும் இன்னுமெத்தனையோ நன்மைகளுண்டாகுமென்றுங் கணிவுற்று அது திறக்கப்படவேண்டுமெனத் தீர்மானித்திருக்க, எமது தேசத்தை நன்கறியாதவர்களும், தமது தேசவாசிகளாகிய தோட்டத்துரைமார் வசதியையே பெரிதெனக் கருதிப்பவர்களு[illegible]வ் விலங்கைச்சபையாரது பிரதிநிதி[illegible]ரு இராசமாலிகர் செவிசாய்த்துத் தாம் செய்திருக்கும் தீர்மானத்தை மாற்றுவாரென நாமொருபோதும் நினைக்கவில்லை.

யாழ்ப்பாணம் றெயில்வேயானது திறக்கப்படுமாயின் அது செலவைக் கட்டக்கூடிய வரும்படியைக் கொடாது மேலும் மேலும் அரசிறை வரும்படியிற் றாக்கித் தேசவிருத்திக் கேதுவாயுள்ள மற்றைய விஷயங்களை கைகூடப் பெறுவதற்குத் தடையாயிருக்குமென்று வாதாடிக்கு மிவ்விலங்கைச் சபையார் அவ்விஷயங்கள்யாவையென்பதைக் கூறுதொழிந்தது பேராச்சரியமே. யாழ்ப்பாணம்றெயில்வேயிலும் தேசத்தை விருத்திசெய்யக்கூடியது வேறுயாதுளது. கெலனி றெயில்வேயைப்பற்றி இச்சபையார் வாதம்பேசியதாய்க் காணப்படவில்லை. தேயிலைச்செய்கையானது ஒருகாலத்துக் காப்பிச்செய்கை பழுதடைந்தது போற் பழுதடைந்துவிடுமாயின் இந்தறெயில்வேயால் யாதும் பயனற்றுப்போமே. தமதுதேசவாசிகளாகும் தோட்டத்துரைமார் சுயத்துக்கான விஷயங்களில் யாதும் ஆட்சேபந் தொடுக்க இவர்க்கு மனமேவப்பட்டிலது போலும். யாழ்ப்பாணம் றெயில்வே ஒருகாலத்தும் முடியாதகாரியமெனச் சொல்லிவிட்டுப்போன சேர் ஆதர் கோடனவர்களுக்கு அது இப்பொழுது திறக்கப்படலாமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருப்பது மனவருத்தத்தை விளைக்குந்தான். இப்பாதையானது திறக்கப்பட்டு போதியவரும்படியை சந்து வன்னிக்காடுகளைச் செக்கெல்விளையும் நன்னிலமாக்கி எமதுதேசத்தைச் சீர்திருத்திவிடுமாயின் அது சேர் ஆதர் கோடனவர்களுக்கு என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும் பெரும் அபகீர்த்தியை உண்டாக்கிவிடுமன்றோ. ஆதலால் அவர் இவ்வியாழ்ப்பாண றெயில்வேவிஷயத்தில் எதிரிடை சாதிப்பது ஆச்சரியமன்று.

இங்கிலாந்திலுள்ள இலங்கைச் சங்கத்திற்கு அங்கத்தவர்களாயுள்ளோர் பலர் இவ்விலங்கையிற் தம்முதவிட்டு தேயிலைச்செய்கை காப்பிச்செய்கை முதலியன நடாத்திவருகின்றனர். யாழ்ப்பாணம் றெயிற்பாதை திறக்கப்படாது தடைபண்ணப்படுமாயின் இப்பொழுது அரசிறை வரும்படி மிகமிஞ்சியிருக்கிறதென்னும் வியாயத்தைக்காட்டி தேயிலைவரியை குறைத்துக்கொள்வதும் தமது சுயத்துக்கான இடங்களுக்கு றெயிற்பாதைகள் நிறப்பித்துக்கொள்வதும் இவர்களுக்கு லெகுவாயிருக்கும். இவ்வந்தரங்க உள்ளக் கிடக்கையே இவர்களை யாழ்ப்பாணம் றெயிற்பாதைக்கு விரோதிகளாய்வர ஏவிவிட்டிருக்கின்றது. தோட்டத்துரைமார் தமது சுயத்துக்காகவே றெயிலைச் செய்கை காப்பிச்செய்கை முதலியனவற்றை நடாத்திவந்தாலும், அதனால் இத்தேசத்திற்கு அனேக நன்மைகளுண்டாயிருக்கின்றனவென்பதை மறத்தல் கூடாது. ஆயினுந் தோட்டத்துரைமார் இதைநினைத்து இருப்பவரன்று. அவர்களது சுயத்திலும் சுதேசிகளது சுயத்தையே எமது அரசினர் விசேஷமாய்க் கவனிக்கவேண்டியது.

யாழ்ப்பாணப்புகைரதவீதி திறக்கப்படுமாயின் வன்னிநாடானது குடியேறப்பெற்று சிறந்தநாடாய் விளங்குமென்பதற்கும் அது திறக்க உடனேயிற்றானே செலவைக் கட்டக்கூடிய வரும்படியைக் கொடுக்குமென்பதற்கும் அத்தாட்சி இப்பொழுதே காணப்பட்டிருக்கின்றது. றெயிற்பாதைதிறக்க உத்தரவாய்விட்டதென்ற செய்தி வெளியானவுடனே றெயில் ஓடும் பாதைக்கணித்தாயுள்ள இடங்களை வாங்க எத்தனையோபேர் இப்பொழுதுதானே கங்கணங்கட்டி நிற்கின்றனர்.

தேசாதிபதி சேர் உவெஸ்ற்றிச்றேவாவர்கள் சீமை செல்லுமுன் இவ்வியாழ்ப்பாண றெயிற் சதையை ஆரம்பித்துவிட்டே செல்வரென்பதும் சீமைசென்று அங்கு இலங்கைச்சபையார் கொடுத்த ஆட்சேபங்கள் பரிகரிக்கப்பட்ட பனிபோலகன்றுபோகத் தக்கதாய்ப் போதிய நியாயங்காட்டி யாழ்ப்பாணறெயில்வே இன்றியமையாததென்பதை நாட்டிவிடுவாரென்பதும் திண்ணம்.

சமாசாரம்

காலநிலை—பனிகுறைவு. காம் இன்னும் விட்டுப்போகவில்லை. சிலவிடங்களில் வெள்ளமின்னும் வற்றுமலிருக்கின்றமையாலும் மழைக்கோல மிடைக்கிடையின்னுமிருக்கின்றமையாலும் கமக்காரர் வெட்டு மிதிப்பித்தலையிடப் பின்னிற்கின்றனர். கூட்டுவேகன் நடையுயர்கள் வெள்ளையடியுங்களென அரசாட்சியாரும் சனங்களை நெருக்கிக்கொண்டு நிற்கின்றனர்.

எங்கள் ஏஜண்டர்—வவனியாவுக்குச் சென்றிருந்த எங்கள் ஏஜண்டர் மெஸ். ஐவேஸ்துரையவர்கள் இப்பொழுது இங்குவந்திருக்கின்றனர்.

தானவரவு—சைகஞ்சென்றுபோன வித்வான் ஸ்ரீ கதிர்காமையரவர்களின் மனைவியுடைய அபரக்கிரியையில் வைதீகசபைக்குக் கொடுத்து அனுப்பப்பட்ட ரூபா உ௬0 பெற்றும்.

தமிழ்ச்சங்கம்—யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கத்தாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பாலபண்டித பரீக்ஷை சென்ற உஙு தேதி தொடக்கம் மதுரையிடங்களில் நடைபெற்று முடிந்தது. இப்பரீக்ஷைக்குப் பிரவேசித்த மாணவர் தொகை ஐந்து.

சோர்வலோரைக் காவல்—வடகரையிலிருந்து கள்ளமார்க்கமாக இங்குவரும் தோணிகள் படகுகள் முதலியனவற்றைப் பிடிப்பதற்காக (புறோம்ற்) என்னும் புகைவள்ளம் கொழும்பிலிருந்து வந்திருக்கின்றது.

மெஸ் திறக்கல்—எங்கள் உதவிப்பொலிஸ் சுப்பெறின்றன் மெஸ் திறக்கல் துரையவர்கள் தமமைவேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிடும்படி அரசினரைக் கேட்டிருக்கின்றனரெனச் சத்தம்.

வண்டியபாயம்— சென்றமீ˚ ௩0 ம் தேதி "நலை அன் கோ" மருந்துச்சாலை வைத்தியர் ஸ்ரீ சின்னத்துரையவர்கள் சிநேகிக்குச்சென்றபோது வழியில் அவரது குதிரைவண்டி ஓர் மாட்டுவண்டியிலடியுண்டதினால் அவரும் அவரோடு கூடச்சென்ற வேறொருவரும் கீழேவிழுந்து பெருங்காயமுற்றனர். இத்தருணத்தில் ஸ்ரீ. சின்னத்துரையவர்களுக்கு இந்த அபாயம் நேரிட்டது பெருந் துக்கமே.

விகாரிவருஷவாக்கிய பஞ்சாங்கம்—ஸ்ரீ இரகுநாதஐயரவர்கள் தந்தபுத்திரர் ஸ்ரீ சிவராமலிங்கையரால் கணிக்கப்பட்ட விகாரிவருஷ வாக்கிய பஞ்சாங்கம் வெளிவந்திருக்கிறது. இதிற் புருஷ சாமுத்திரிகம் ஸ்திரீ சாமுத்திரிகம் என் னும் இருவிஷயங்கள் புதிதாய்ச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. எமக்கனுப்பிய பிரதியை மிக்கமகிழ்வுடனேற்றேம்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ. ஆறுமுகநாவலரவர்கள் சரித்திரம்—சேற்றூர் சமஸ்தான வித்துவான் இராமசாமிக்கவிராயரவர்கள் குமாரரும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துச் சந்நிதியாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ. நமசிவாயதேசிகசுவாமிகள் மாணாக்கரிலொருவருமாகிய ஸ்ரீ. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் ஸ்ரீலஸ்ரீ. ஆறுமுகநாவலரவர்கள் சரித்திரத்தைச் செய்யுள் நடையிலியற்றி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனர். உண்மைச் சமயமாகிய சைவசித்தாந்தத்தின் பெருமையை உலகறிய எடுத்துக்காட்டியவரும், 'வடமொழி தென்மொழிக் கடல் நிலை' கண்டவரும், பிரசங்கசிங்கமுமாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ. ஆறுமுகநாவலரவர்கள் சரித்திரமென்றதொன்றமே இப்புத்தகத்தை வாங்கிப்படிக்க எவரையுமேவிவிடப் போதியதாயிருக்கும். முற்காலத்திலிருந்த சமயகுரவர்கள், புலவர்கள், உரையாசிரியர்கள் முதலியோருடைய பெயர்கள் செந்தமிழ் விளங்கும் நாடெங்கும் எவ்வாறு துலங்கிப் பிரகாசிக்கின்றனவோ அவ்வாறே ஸ்ரீலஸ்ரீ. ஆறுமுகநாவலரவர்களுடைய பெரும் சூரிய சந்திரருள்ளளவும் பிரகாசிக்கும். ஸ்ரீ. அருணாசலக்கவிராயர் இயற்றிய இச் சரித்திரப் புத்தகம் யாழ்ப்பாணத்தி லதிகமாக விலைப்படுமென நினைக்கின்றேம். இதன் விலை அணா ௬ எமக்கனுப்பிய பிரதிக்காக ஆக்கியோனுக்கு ஸ்துதிகூறுகின்றேம்.

களவு—நல்லூர் ஸ்ரீ. விசுவலிங்கமவர்களுடைய பெண்ணும் அவரால் நல்லூர் கைலாசநாதசுவாமிகோயிலுக்கு

க்கொடுக்கப்பட்ட ஆதனங்களின்பெயர்களும் எழுதப்பட்டு அக்கோயிலிற பதிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு கருங்கல்லுங் களவுபோய்விட்டதாம். அதைக் காட்டிக்கொடுப்போர்க்கு பத்து ரூபா நன்கொடை கொடுக்கப்படுமாம்.

கோண்டாவில் சைவவித்தியாசாலை—கோண்டாவில் மேற்கில் சாத்தேன்தறை ரோட்டுக்கு அருகாமையில் ஸ்ரீ க. செல்லப்பாஎன்பவர் தம்பொருள் கொண்டு ஓர் சைவவித்தியாசாலையை ஏற்படுத்தி நடத்திவருகின்றனர். இவர்முன் ஆலக்கோட்டையிலுள்ள சைவவித்தியாசாலையில் நெடுங்காலமாக ஓர் உபாத்தியாயராயிருந்தவர். இவரது முயற்சி கைகூடுவதற்கு அக்கோண்டாவிலுள்ள சைவப்பிரபுக்கள் வேண்டிய உதவிசெய்வதைவப்பது அவர்கள்மேற் கடனாகும்

தீவிபத்து—சென்ற மீ உ௩ ம் தேதி மூளாயில் கொத்தாரிஸ் ஸ்ரீ. கதிரவேற்பிள்ளையவர்களுடைய வீட்டில் தீப்பற்றி முழுதுமெரிந்துபோனதெனச் சொல்வி பெட்டியிலிருந்த ௧௫௦ ரூபா பெறுமதியான ப... ட்டுகளும் எரிந்து மோசம் போயினவாம்.

ஓர் ஐரோப்பிய புத்தகுரு—கொழும்பிலுள்ள ஆனந்தக் கல்லூரியிற் பிரதம ஆசிரியராயிருக்கும் மெஸ் சோடன்டகுளேஸ் என்பவர் பிரமதேச சித்தரங்... புத்தகுருவால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டுக் குருத்துவம் பெற்றிருக்கின்றனர்.

களவு—கொழும்பில் மெஸ் மெல்ஹோ அசரப்பா என்பவருடைய வீட்டில் சிலகள்வர் புகுந்து எறத்தாழ நாலாயிரம் ரூபா பெறுமதியான நகைகளைக் களவாடிச் சென்றுவிட்டனராம். இக்களவில் வீட்டுவேலைக்காரரும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கவேண்டுமெனச் சமுசயப்பட்டு ஆயாவேலையாயிருக்க ஒருபெண்ணைப் பிடித்துக் காவலில் வைத்திருக்கின்றனர்.

ஓர்குருவும் சீடனும்—முரட்டிதுவிலுள்ள ஓர் கிறீஸ்த ஆலயத்தில் பாதிரியார் ஒருவர் பிரசங்கபீடமேறிப் பிரசங்கஞ்செய்துகொண்டிருந்தபோது அப்பிரசங்கத்தைக் கேட்டிருந்த அவரது சீடனொருவன் எழுந்து பாதிரியாரைச் சுருவியடிக்க எத்தனிக்கபோது சிலர் தடுத்துவிட்டனர். பாதிரியார் சீடனைப்பற்றி ஏதோகுறைவாகத் தமதுபிரசங்கத்திற் பேசியதே இக்கலிபிலிக்குக் காரணம். இச்சீடனுக்குச் சிலவேளைகளிற் குணம்பேதமுமுண்டாவதுண்டாம்.

பிரமதேச யாத்திரிகள்—பிரமதேசத்திலிருந்து ஓர் விலையுயர்ந்த பெட்டிபொன்றை மாலிகை புத்தாலயத்திற்குக் காணிக்கையாகக் கொண்டுவந்த புத்தகுருமாரும் இராசகன்னிகைகளும் மற்றுமுள்ளோரும் இலங்கையிலுள்ள புத்தசமயிகளால் மிக்கமரியாதையோடும் உபசரிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். பெட்டி கொழும்பிலிருந்து கண்டிக்கு மிக்க பயபத்தியோடும் ஆடம்பரசிங்காரத்தோடும் புத்தகுருமாரால் கொண்டுபோகப்பட்டிருக்கிறது. நிபோலவரசரின் மனைவியும் அவரது புத்திரிகளிருவரும் யாத்திரிகராக வந்திருக்கின்றனர்.

மெஸ் ஏச்.பி. பொம்காட்ணரவர்களின்மரணம்—இலங்கைச் சிவில்சேவில் உத்தியோகத்திலமர்ந்திருந்த கடமைகளின்பொருட்டுச் சீமைசென்று இளைப்பாறியிருந்த மெஸ். பொமகாட்னரவர்கள் இறந்துவிட்டனர். இவருக்கு இறக்கும்போது வயசு ௭௩. இவர் முன் இலங்கைப் பொக்ஷேகரியாயிருந்த கௌரவவேலைவர்களின் மகனார். உதவித் தபாற்தோர்தலைவர் மென் பெனாவர்களின் மைத்துனர். இன்னும் பத்தாண்டுகள் பலவருஷங்களுக்கு உத்தியோகம் பார்க்கக்கூடியவராயிருந்தும் நடுவயதில் இவ்வுலகவாழ்வை நீத்தது துக்கத்திற்கிடமே.

கொலை—காலியிலிருந்து பத்துமயில்தூரத்திலிருக்கும் வெல்லவெல்லை என்னுமிடத்தில் பனிரண்டு வயதுள்ள ஓர்பெண்ணை அவளது தந்தையின் இரண்டாந்தாரமனைவி அடித்துக்கொன்று அருகாமையிலுள்ள ஓர் வயலிற் புதைத்துவிட்டனள். இவள் தனது புருஷனின் மூத்ததாரப்பிள்ளைகளில் வெறுப்புடையவளாய் அவர்களைக் கொடுமையாய் நடத்திவந்தனளாம். இவளையும் இவளது புருஷனையும் பொலிசார்பிடித்துக் காவலில்வைத்திருக்கின்றனர்.

காங்கிரஸ்மகாசபை—இம்மகாசபையானது சென்னையில் டிசம்பர் மீ உ௬ ம் தேதி கூடி மூன்றுநாளாக வெகுசிறப்பாய் நடைபெற்றது. இச்சபையானது ஆரம்பமாகி இப்பொழுது பதினொரு வருடங்களாகின்றன. இச்சபையாரது முயற்சியால் இந்தியாவில் அநேக திருத்தங்களுண்டாயிருக்கின்றனவென்பது மறுக்கொணாவுண்மை. இம்முறைஇச்சபைக்கு கௌரவ, ஏ. எம். போஸ் அவர்கள் அக்கிராசனாதிபதியாயிருந்தனர். கொள்ளைநோய் பரவி எங்கும் பெருமச்சமேலிட்டிருந்தபோதிலும் இச்சபையானது யாதொரு குறையுமின்றிச் செவ்வே நடைபெற்றது. இச்சபையினரியிருந்தியில் இந்தியர் எவ்வளவு சிரத்தையுள்ளவர்களாயிருக்கின்றனரென்பதைக் காட்டிற்று.

ஸர்வஜநமித்திரன்—இது கும்பகோணத்திற் பிரசுரிக்கப்பட்டுவரும் ஓர் புதிய வாரப்பத்திரிகை. இப்பத்திரிகையின் முகப்பக்கத்தில் சென்னைத்தேசாபிமானி சேர் ஆர்கவலர் அவர்களின் படம் தோற்றுகின்றது. இப்பத்திரிகையானது தீர்க்காயுசுபெற்றுச் சிறந்து விளங்குவதையே காமுறுகின்றோம்.

இந்திய பிரதிநிதிகர்—இந்திய பிரதிநிதிகராயிருந்த லோர்ட் எல்ஜினவர்கள் இளைப்பாறித் தமது ஜெனனதேசம் நோக்கப் புதியபிரதிநிதிகராகும் லோர்ட்கேஷனவர்கள் கற்குத்தாவையடைந்து தமது கடமைகளைக் கையேற்றனர். லோர்ட்எல்ஜினவர்கள் இங்கிலாந்துசென்றபோது வழியில் எமது இராசதானியிலிறங்கி கண்டிநகரையுந் தரிசித்துச்சென்றனர்.

ஓர்புதுத்தீவு—கீழ் இந்திய தீவுகளிலே சென்றபுரட்டாதி மாசம் உண்டாய ஓர் பூகம்பத்தினால் போணியோ தீவுக்கப்பால் ஓர்புதுத் தீவு உண்டாயிருக்கின்றது. இதன்நீளம் ௩௫௦ அடி அகலம் ௫௦ அடி.

ஸ்ரீ. ஜம்தேஜி—ஜெனத்தேச பாஷாவிற்பன்னரும் சமஸ்கிருத பண்டிதருமாகிய ஸ்ரீ. ஜெம்தேஜியவர்கள் ஐரோப்பா ஜப்பான் முதலிய தேசங்களைச் சுற்றிப்பார்த்து தமது ஜெனனதேசமாகும் கல்குத்தாவுக்குத் திரும்பியபோது கொழும்பிலிறங்கி இரண்டொருநாட்டுங்கிச் சென்னைக்குப் பயணமாயினர். இவர் உபநிஷத்துக்கள் சிலவற்றை இங்கிலிஷில் மொழிபெயர்த்திருக்கின்றனர். ஐரோப்பாவிலிருந்தபோது இந்துதேச பாஷைகளைப்பற்றியும் மதங்களைப்பற்றியும் வெகுஅதிசயிக்கக்கூடியதாய்ச் சிறந்த பிரசங்கங்கள் செய்தனராம்.

—அமெரிக்காவிலுள்ள பெரிய தனவந்தராகிய மெஸ் ஜே டி. ரொக்வெல்லர் என்பவருக்கு எண்பது கோடிபவுண் பெறுமதியுள்ள ஆஸ்தியுண்டாம். இவருடைய வருடவருமானம் காற்பதுலட்சம் பவுணாம். இவருக்கு ஒருநாளைக்கு வரும்வருமானம் இங்கிலாந்தேச பிரசாதிபதியுடைய வேதனத்திலும் அதிகமாம்

ஓர் அதிசயம்—இருசாசேசவரத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ள ஸ்ரீவிலாசெல்லூர் கிராமத்தில் சென்றடிசம்பர் மீ உ௬ம் தேதி காலையில் ஓர் அதிசயம் நடந்தது. அக்கிராமத்திலுள்ள தோப்பிலிருந்த ஓர் தென்னைமரத்தடியிலிருந்து வெகு சப்தத்துடனும் புகையுடனும் ஒருசுழற்காற்று கிளம்பி பெருங்கோபத்தோடு வீதியிலுள்ள தாமலையைச் சென்றது. அக்காற்றினுடைய வேகத்திலகப்பட்ட சிலமரங்களுடைய கிளைகள் முறிந்து வெகுதூரம்வரையிற் சென்று விழுந்தன. இவைபட்டினின் இறகுகள் ஒடிபட்டு, தலத்தைச் சரணமடைந்தனவாம். ஓர் எண்ணெய்வாணிபன், தன் தலையிலிருந்த எண்ணெய்க்குடமேபோனவழி அறியாமல் திகைத்துக்கொண்டிருந்தானாம்! ஓர் மாட்டுக்காரப்பையனுடைய தலையில் இருந்த சிற்றகுடிலை, கிளம்பி புகைக்கூண்டுபோல் ஆகாய மார்க்கமாய் சென்றுவிட்டதாம்! அந்த அகர்ச்சியினால் பையனையும் சிறிதுதூரம் வரையில் உருட்டிக்கொண்டு போயிற்றாம். இச்சமயத்தில் சாறலும் தூற்றலுமாயிருந்ததுமன்றி, தூர்தலதிக வெப்பமாயிருந்ததாகவும் சொல்லுகிறார்கள். இவ்விநோதத்தைப்பார்க்க வெகு ஜனங்கள் போயினார்கள்

ஸ. ஐ. மி.

கடிதம்

குணம் ஹோரா இராகுகால சந்தேக வினாவின் விடை.

குணம் ஹோராகாலமாகிய விருகாலங்களும் காழிகையளவிற் சொன்னும் பட்சத்தில், இவை நிர்மாணங்கள் எங்ஙனமிருப்பினுமெனல்? இன்ன இன்ன வாரம், இன்ன இன்ன நாழிகைவரை, இன்ன இன்ன நாழிகையளவும், இன்ன இன்ன குணம், இன்ன இன்ன ஹோரா கிரமமென்பனவும், இவை நிர்மாணங்கட்கும், குணம் ஹோராகாலங்கட்கும் இடையேயுள்ள சம்பந்தமென்னே? சம்பந்தமின்றும், அங்ஙனஞ் சம்பந்தமின்றெனிற், அவ்விருகாலங்களையுங் கொள்ளுமுறைமையிற் சந்தேகமுமின்றும். இனி, கிரமமே சாத்மீகம், இராசதம், தாமதமாகிய முக்குணங்களும் 3¾ நாழிகைக்கொவ்வொன்றாக (திங்கள் வியாழனிற் சாத்மீகமாகியதாகவும், செவ்வாய் வெள்ளியி லிராசதமாகியதாகவும், ஞாயிறு புதன் சனியிற் றாமதமாகியதாகவும்) காலோன்றுக்குப் பதினாறு முகூர்த்தங்களாம் ஆயினும், சனிக்கிழமைகளுமாத்திரம் ௪ நாழிகைக்கொவ்வொன்றாக் குணங்கள் வியாபித் [illegible] னைந்த முகூர்த்தங்கள் நடைபெறும் எனச் சில [illegible] றுகின்றன. இதுவே குணகாலம். கிரமமே ஆதித்தன், சுக்கிரன், புதன், சந்திரன், சனி, குரு, குஜன், ஆகிய ஏழு கிரகங்களும் தனித்தனி உ½ நாழிகைக்கொவ்வொன்றாகத் தத்தம் வாரோதய முதற்கொண்டு நாளொன்றுக்கு உச ஹோரைகளை நடைபெறுவிப்பனவாம். இதுவே ஹோராகாலம்.

இந்த வோரை வடமொழியிற் "ஹோரா" என்றும், கிரேக்க லத்தின்பாஷைகளில் "Hora" என்றும், ஆங்கிலபாஷையில் "Hour" என்றும், வழங்கப்படுகின்றது.

௧உ	மணிட்	=	௫	நாழிகை
உச	,,	=	௪	,,
சஅ	,,	=	உ	,,
௬௦	,,	=	உ½	,,

இக்கோராவிலுற்றுள் வாரக்கிரமமுமேற்படுகின்றது. எங்ஙனமெனில்:- பானுவாரத்தில் உ½ நாழிகைவரை ஆதித்தன், ௫ நாழிகைவரை சுக்கிரன், எ½ வரை புதன், ௧௦ வரை சந்திரன், ௧உ½ வரை சனி, ௧௫ வரை குரு, ௧எ½ வரை குஜன், உ௦ வரை ஆதித்தன், உஉ½ வரை சுக், உ௫ வரை புத, உஎ½ வரை சந், ௩௦ வரை சனி, ௩உ½ வரை குரு, இப்பிரகாரம் ௬௦ நாழிகை வரையிற் ஹோரைகளைக் கூட்டி வருமிடத்துப் புதவோரையை யீற்றிற் காணலாம் அங்ஙனங் காணவே புதவோரையின்பின் நிகழவேண்டியதாய சந்திரவோரையே சோமவாரப்பிறப்பாம். இங்ஙனமே மற்றையவேளைய வாரங்களும் நிகழுமெனவறிக. இம் முக்குண காலங்களும் காலவோரைகளும் துருவதேசங்களை நாடிப்பார்க்குமிடத்து, தேசாந்தர விகற்பம் பற்றிப் பற்பலவேறுபாடுள,

இனி, இராகுகாலத்தைப்பற்றிப் பேசுவாம். நம்முன்னோர்கள் 3¾ நாழிகை பேர் சாமம் அல்லது ஓர் முகூர்த்தமெனக்கொண்டு, ஒவ்வொரு தினத்தையும் ௧௬ சாமம் அல்லது முகூர்த்தமாகப் பிரித்துக்கொண்டே திவாநிசியைக் கவனியாது,இன்ன இன்ன சாமம் இன்ன இன்ன கௌரி, இன்ன இன்ன சாமம் இன்ன இன்ன குணம் எனக் கௌரிபஞ்சாங்கம் முக்குணவேளையாதியாம் பலவற்றின் பலாபலன்களை யறிந்துவைத்தார்கள், இங்ஙனமே, யாமும் திவாநிசியைக் கவனியாது இராகு குளிகெதிர்காலத்தையும் இன்ன இன்ன சாமம் இன்ன இன்னவை நிகழுமெனக்கொள்வதே யுக்தி எங்ஙனமெனில்:- பானுவாரத்தில் அ ம் சாமத்தில் ராகு, ௭-ம் ௧௧-ம் சாமங்களிற் குளிகன், ௫-ம் ௯-ம் சாமங்களில் யமகண்டன்,௪-ம் ௧௫-ம் சாமங்களில் அர்த்தப்பிரகரன், ௬-ம் ௧௨-ம் சாமங்களிற காலன்; இங்ஙனமே மற்றைய வாரங்களிலும் அவ்வவ் யாமங்களில் அவ்வவை நிகழுமெனக் கொள்வேண்டும்.

பராசரஹோராசாஸ்திரப்படி குளிகாதிபர்காலங்களில் வித்தியாசமுண்டாம். (இன்னும் வரும்)

இங்ஙனம்,
வ வே. முத்தையா
யாழ்ப்பாணம்.

திரிகோணமலை ஹிந்து விதாலயம்.

இற்றைக்கு ௪௧ வருடங்களின்முன் நம்மூர்ச் சமயாபிமானிகளுட் சிலர் பட்டணத்திலே ஆங்கிலமும் தமிழும் பயிற்றுதற்கு ஓர் வித்தியாசாலை தாபிக்கப்படல்வேண்டுமென முயன்று ஹிந்து விதாலயமென நாமகத்துடன் ஓர் வித்யாலயம் ஸ்தாபித்தனர். இவ்வித்யாலயத்தைத் தாபித்தவுடன் ஸ்ரீ. செல்லப்பாபிள்ளையவர்களும் ஸ்ரீ. விசுவலிங்கபிள்ளையவர்களும் நடத்தி கவர்ண்மெண்டின் உதவிப்பண பரீட்சைக்காக விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அநேகம் இருமுறை விண்ணப்பஞ்செய்தும் சித்திபெற்றிலதென்று நம்மூர்க்கூராதி இவ்வூர் வாசிபருட் சிலரைத் தம்மையாக்கண்டு ௧௮௯-ம் ஆடி மாதம் சோதனைகர்த்தராக ஸ்ரீ. விசுவலிங்கபிள்ளை விண்ணப்பஞ்செய்தனர். இதனைக் கண்ட வெஸ்லியன் மிஷனரியார் அழுக்காறுற்றுப் பலபோலிகாரணங்கள் காட்டி இவ்வித்தியாசாலை தாபிதம்பண்ணத் தக்கதொன்றன்றென மறுத்த விண்ணப்பஞ் செய்தபொழுதும் அவர்களுடைய பிரயத்தனங்களெலாம் ஆகாசத்திரிகை பணியாமழிய, பரமகுருவினது முத்திரமாகிய பகவான் சிவகுருபரனது ஆசியோடு இவ்வித்தியாசாலையே நடைபெற, ஸ்ரீ அபிமானிகளெல்லாம் மகிழ்வடைய தம வித்தியாசாலைத் தமிழ்ப்பாகம் தாபிதம்பண்ணப்பட்டதென மாகாணசைருக்குச் சோதனைகர்த்தர் உத்தரவனுப்பினர். இதற்கடுத்த தினங்கள் மூன்றும் இவ்வித்தியாசாலை திருவாசகசபையாராலும் மற்றையபிமானிகளாலும் விசேஷதினமாகக் கொண்டாடப்பட்டது இவ்வித்தியாசாலை தாபிதம்பண்ணப்பட்டது மேன்மாகாணவாசிகளாகிய ஹிந்துக்கள் யாவர்க்குஞ் சந்தோஷமே. இவ்விசாலாசகத்தர் ஸ்ரீ. செல்லப்பாபிள்ளைக்கும் ஸ்ரீ விசுவலிங்கபிள்ளையவர்கட்கும் நன்றியறிதலுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும். சிறக.

கலாவிருத்தி விஷயமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இவ்வித்யாலயத்தைச் செழிக்குமாறு இயன்றளவு தன் சம்மவருட் சிலர் நம்தன்மைக்காகப் பிரயாசப்படுவோரெனப் புகழ்வது.

அபிமானிகளாகிய ஆசிரியர்களே!

புறச்சமயவாதிகளாகிய இப்பாதிரிகள் வித்தியாசாலைக்கு அப்புதல்வர்களைப் புதமொழிக்கு,உமது சமயம் பேசுகைப்படுமே இவ்வித்தியாசாலைக் குணப்புவிராயின் ஆக்கமுமடைய சீக்கிரம் சித்திபடையும். நீவிரும் நிம்மையிற் புகழையும் மறுமையில் மோட்சத்தையுமடைவீரென்பதற்குச் சந்தேகமா.

இங்ஙனம், கலாவிருத்திப்பிரியன்.

விக்கிரக வணக்கம்.

இக்காலத்திலே "விக்கிரகாராதனைச் சமாதான நிரூபிகுதி" என்னும் நாமத்தோடு பிரசுரிக்கப்பட்ட பத்திரிகை ஒன்று ஒருவர்தர வாசித்தேன். அது செய்தவர் இன்னார் என்று புலப்படவில்லை. ஆயினும் ஒரு மாயாவாதி என்று அனுமித்தற்கு ஞாயமுண்டு. அவர் அப்பத்திரிகையிலே "சிவபெருமானெனனுநீயே" என்பது முதலிய அருட்பாக்கள் விக்கிரகாராதனையைக் குறிக்கவில்லையென்றும் சமயகுரவரும் பிறரும் விக்கிரகவணக்கங் குறிஞரல்ல என்றும் 'அவற்றின் பொருள் வேறென்றுக் கட்டுரைப்புற்றுக் கூறுவாராயினர். தேவாரம் முதலிய அருட்பாக்களிலும் பிறவற்றிலும் விக்கிரகாராதனை விசிட்டமாகக்கூறியிருத்தல் ஆபாலகோபாலப் பிரசித்த விஷயமாகவும் அவர்க்குப் புலப்பட்டிலது. அவர் தேவார திருவாசகங்களையும் பெரியபுராணத்தையும் கிரமமாகப்பார்த்து விக்கிரக விசிட்டத்தையும், அதனுற் றுத்தியடைந்த மெய்ம்மையையும் அறியக்கடவர். தேவாரத்துக்குச் சோழம்பப்பொருள் கொள்ளுதல் நீதியன்று.

நன்னூக்
விளம்பிஞு
தைமீ ௧௫உ

இங்ஙனம்
அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

திருக்குளத் திருப்பணி.

முன்னொருமுறை இச்சாதனத்திற் பேசிய, வண்ணார்பண்ணைச் சிவன்கோயிற் திருக்குளத் திருப்பணி பாற்காவடி ஸ்ரீ அ. சின்னத்தம்பியார் வரித்த பணங்கொண்டு கட்டிமுடித்தது இன்னும் அதன் முகப்பிலுள்ள மண்டபமும் அதன் ஒருபுறத்து மதிலுங் கட்டவேண்டியிருக்கின்றது. முன்வரித்த பணம் நா. மெ. கடை பழனியப்பசெட்டியாரிடங்கொடுத்து மேற்படி செட்டியாரே அப்பணம் முழுவதையும் அவ்வப்போது கொடுத்துத் திருப்பணியை நிறைவேற்றுவித்தார். இத்திருப்பணியை நாட்டுக்கோட்டையாரே முன்னின்று முடிக்கனர். இன்னுமவர்களே முடிப்பர். ஆதலால் புண்ணியசீலர்களித்திருப்பணிக்காக இயன்ற உதவிசெய்யப் பின்னிடாரெனக் காத்திருக்கின்றோம். இங்ஙனம், திருப்பணிப்பிரியன்.

(இவ்வாலயத்தின் நடேசர்மண்டபம் பழுதடைந்து விரைவில் விழுந்துபோகக்கூடியநிலையிலிருப்பதால் அதனையும் இப்பாற்காவடிச் சின்னத்தம்பியார் அல்லது சிலபுண்ணிய தருமசீலராயுள்ள வேறுயாராவது திருத்திவைப்பது உத்தமோத்தமமாகும், இ. சா. ப.)

Mrs. Besant is found fault with for what the *Watchman* is pleased to style her "call to the the ancient traditions of a pagan nation." What Mrs Besant said was that English-educated Hindus should not imbibe the materialistic notions and ideas of the West, which, an education modelled on Western lines, was calculated to produce, but to practise their religion as zealously and fervently as their ancestors did. Many of the evils which beset Hindu society are, as she truly observed, due to the non-observance of the 'Dharmas." In order to preserve intact the religion and literature of the Hindus, she impressed on them the duty of contributing towards the building and endowment of the Central Hindu College at Benares. A European professor of Hinduism has as much right to recall to the minds of his or her co-religionists the glories of ancient India, which regarded religion as the supreme concern of man's life, as a Tamil Christian has to refer to the greatness of the Israelites—Gods's chosen people, in lecturing on Christianity. But we forget that the Hindus are "pagans" and the God, whom the Christians worship, has not invested the "pagans" with the same rights and privileges as the Christians. Hindus have no soul, no reason. They are neither Admirals of the Fleet nor Field-Marshals. They do not manufacture maxim guns or torpedo boats. Colonel Ingersoll once put in a nutshell the whole trend of Christian reasoning when he jocularly remarked that nobody ever heard of a person who drove in a carriage going to hell. The God of the Christians has prescribed two weights and two measures, one for the Japanese, Chinese, Hindus, &c, &c., and the other for the British, French, Americans, Germans, Russians, &c, &c. Surely, Mrs. Annie Besant ought to have taken these differentiating principles between the Christians and "pagans" into consideration before she expatiated on the virtues of the "mild Hindoo"

The ancestors of Tamil Christian editors and preachers were also "pagans", and will be put in hell, hand and foot bound, with us, with Mrs. Annie Besant, and the two hundred and fifty millions of Hindus; nay, if Buddhists are also "pagans", with the vast majority of the human race. But we have one satisfaction, one gleam of hope. The Greeks, Spaniards and Portuguese, who, most of our Christian contemporaries say, are more vicious than the "pagan" nation of India, will keep us company. For, we think that all pious Christian souls will admit that individuals as well as nations are to be judged not by their professions, but by their actions. Judged by this standard, if it is a standard among Christians, Hindus and Buddhists will never be excelled by the Christian nations in virtue or morality. The "pagans" are neither land-grabbers, nor smugglers of opium into China, nor persecutors of the Jews. They do not profess one thing and do another. Oh, how long will Christianity continue to judge men by their professions and not by their deeds!!! Fancy the idea of Japanese, Chinese, and Hindus being called "pagans", while Greeks, Armenians, and Spaniards are said to belong to the group of enlightened nations!!! As if this inconsistency is not enough, we understand that Muhammadans also are excluded from the category of "pagans." Is it because they are as warlike as the Christian nations? People who are wedded to shibboleths may see virtue in such words as *Christian*, *Reverend*, *Right Reverend*, &c., and vice in such words as *Gentile*, *heathen*, *pagan*, &c. But we are among those who believe that there is no magic in words, and that man stands or falls by his actions.

Certainly, *pagan* is not synonymous with *non-Christian*. *Heathen* and *pagan* are words of contempt employed in speaking of non-Christians by narrow-minded fanatics who have no religion in them. Protestants employ the milder word *heathen* while Catholics employ the stronger one *pagan*. Apostle Paul says (I Corinthians, X. 32):—"Give none offence, neither to the Jews, nor to the Gentiles, nor to the Church of God." The term *Gentile* has almost the same meaning as the *Mlechcha* of the Hindus—foreigner. While the Jews and Hindus have dropped from their vocabulary the words Gentile and Mlechcha, the Christian Churches have coined two new words *heathen* and *pagan* to express their pagan hatred of non-Christians.

All accounts from the West agree in telling us that there is little of religion in Christian countries. Irreligion and want of religion are vices which affect the West more than the East, and hence, if Hindus are a pagan nation, Europeans and Americans are worse. It is Europeans and Americans belonging to the Christian persuasion, and not Hindus, that bear testimony to the fact that the Western people are not influenced by religion in their relations with each other and with the rest of the world. The London 'Spectator" says that "if we believe in a future life, we shall not allow mere secular civilization to dominate us, as it dominates at the present moment a world which has lost for the most part its sense of the divine." According to the Editor of the 'Spectator" and many other Christian Editors, Christianity has lost ground in Europe and America, But Hinduism has been the living religion of India for ages. Who are pagans then? Are not they the professors of the Christless creed of Europe and America?

We prefer the testimony of Christian laymen to that of Bishops and Archbishops, according to whom nobody lives or dies but does not flee into the arms of Jesus. All right-minded lay men in the West are agreed that religion does not influence the conduct of mankind there.

We hope that our countrymen will take note of these facts. Religion has to a great extent failed in Europe and America, which abound with "pagans" Christian, agnostic, and materialistic. The form of religion which has dubbed us heathen and pagan, and from which Christ has been "subtracted" for hundreds of years, is the worst paganism that has ever been inflicted on mankind

THE WHITE WORLD HAS YET TO TURN CHRISTIAN

Whatever the politics and policy of the London "Spectator" may be, its articles are thoughtfully written setting forth every aspect of a question. Even if its conclusions are wrong, the facts are clearly stated so that the reader may draw his own conclusions. It is a paper that would never have Disestablishment for fear of "the injury to the spiritual life of the nation that would follow the severance of the Church and State" Such a paper in discussing the peace proposals of Niholas II of Russia and Mr. Stead's project "to popularise the cry for peace by an endless series of public meetings", dismisses the same as impracticable, and concludes as follows:

"The plain truth of the matter is that war and the preparations for war are originally due to the fears and passions and clashing interests of the different peoples, and that there are only three ways in which these effects of those motives can be cured. One is the rise of a dominant power such as Rome was when Augustus decreed that all the world should be taxed. That is an impossible condition for the ruler of the land will [illegible] under modern conditions, be also ruler of the sea. The second way is a federation of Europe, with a clause in its constitution that any state declaring war on another state, shall, at once, be occupied by the armies of the remainder Does any one hope that this condition will ever be realized? And the third way is for the white world to turn sincerely Christian. That is not impossible, as we all hope and some believe; but we prefer to leave it to Mr Stead to fix the date, which he will not make close at hand, as the Christianization of the world would make both his proposal and him superfluities in the universe."

THE "CEYLON STANDARD" ON THE "INDIAN CHURCH."

Dr. Welldon stated at a meeting held in England that he had accepted the Bishopric of Calcutta on condition that he would be given a free hand in the proselytization of the Hindus, and that it was the duty of England in India to help the work of Christian Missions and make her Christian. This declaration of Dr. Welldon who is one of the state-paid officials of India, gave rise to considerable misgiving and created serious alarm in the minds of the Hindus and Muhammadans so much so that the leading Anglo-Indian Daily of Calcutta, the *Englishman*, called upon the Government to publicly disavow the principle involved in Dr. Welldon's declaration. The utterances of the *Englishman* were telegraphed home—to the *London Times*. Dr. Welldon evidently alarmed at the alarm he has created, writes a letter to the "Thunderer" in which he states:— 'The Church in India must respect ancient religions and Indian Christianity to become national must be based upon native ideas of Character." The Editor of the "Ceylon Standard", in commenting approvingly on Dr. Welldon's words, makes the following observations on the policy pursued by the so-called Missionaries of Christ in South Ceylon, which, *mutatis mutandis*, apply to North Ceylon with greater force:—

.... "We, here in Ceylon, have in Buddhism one of the most perfect of ancient religions that the world has ever seen. What has hitherto been the attitude of Christian Missionaries in Ceylon towards this ancient religion? We cannot think that their past action has always been free from bigotry and unnecessary hostility. There are Christian Missionaries, who, from pulpits and in the streets, daily attack Buddhism. We have seen tracts issued by Christian Publication Societies ridiculing scientific theories connected with Buddhism, in utter forgetfulness of the fact that even Christians, in the time of Galileo, were hopelessly in error about some of the cardinal truths of science. There have been too, occasionally in the past, an ungenerous omission to recognize Buddhist philanthropy."

BLACKMAILING IN ENGLISH SOCIETY.

The London Correspondent to the Hindu in the course of his "social letter" writes as follows:—

"In my last letter, I told you about a blackmailing case that came up before the Law Courts recently. But that was only one of numerous kinds of blackmail now practised in London, the amount of which is said to be "simply enormous" A Society paper says:—

"The Police Courts teem with exposures in low life. But it is far worse in the upper classes. Husbands are threatened by the female associates of their bachelor days. Wives ashamed to trust their husbands with some risky confidence, find that the secret is known to some scoundrel, who deliberately makes a livelihood out of it, and renders the lives of some of the foremost in the land a secret crucifixion. Men who are members of the most fashionable clubs, and go to the best houses, are often blackguards enough to practically support their worthless existence by blackmail.

Money-lending is a most lucrative business everywhere, but here, owing to the exigencies of modern Society with its rage for smart dressing and other luxuries, blackmailing is not unfrequently added, as a profitable appendage to it. And the opportunity is created by lending money to married women without the knowledge of their husbands and inducing them to sign their husband's name. The woman who is threatened with exposure if she does not repay, and dare not confess to her husband that she has borrowed, is on the high road to ruin—unfortunately, it is very difficult to catch this most pestilent type of blackmailer, for the woman either bravely owns up to her husband, who pays to avoid unpleasantness, or she falls back on some one who is not her husband, and is even more afraid than before to say anything about the matter,"

"Woman's Weekly" says:— "Family prayers are again becoming DE RIGUEUR in smart households. This does not necessarily mean that an evangelical tone is spreading through the ranks of our purple clothed ones—but it is considered right to impress certain moral traditions and obligations on domestic households—very necessary in these levelling times of universal suffrage and socialism.

Recruit Drill—Among all nations and in all ages, there have been institutions devoted to the physical culture of the community; the soundness of the mind depends on the soundness of the body, physical training is as important as intellectual and moral training are. Of all modes of modern physical training, the Recruit drill as laid down by the Horse-guards, most contributes, if rightly practised, to a soldierly bearing, a graceful air and an impressive look; and it is just the sort of exercise that could be practised in all periods of life. For schoolboys it is an ideal one; it is well adapted to their raw physiqe and unlike other exercises, is very favourable and even conducive to growth. It will really recreate and will never exhaust. It brings every muscle and sinew into full play and develops them all simultaneously. It is perfectly free from accidents. Further it will prove a real accomplishment in case volunteering is introduced here. As a proof of the above it may be stated that Drill is a part of the Programme of every-school and College in Europe, and that the Germans are reported to be much better all-round than they were before the system of compulsory military training.—Cor

THE NATIONAL COLLEGE IN BENARES.

Mrs. Besant explained yeasterday evening to the people of Madras her scheme for maintaining the National College at Benares. His Excellency the Governor of Madras accompanied by Lady Havelock graced the occasion by his presence. Sir Arthur Havelock has already established in the minds of the people a reputation for broad-minded sympathy with them and their aspirations, and the thundering cheers that greeted their Excellencies show the hold they have upon the affections of the people. His Excellency's sympathetic attitude towards the movement was made unmistakeable when he voted for the proposition approving the proposals laid by Mrs. Besant. There is no doubt that there is a general cry for a change in the educational curriculum. The people as well as the rulers are equally interested in it. As was explained by Mrs. Besant yesterday, no education can make the

(continued in the supplement)

Printed and Published by P. Carthigasa-Pillai for the Proprietors at the Saivaprakasa Yantra Office, Jaffna,

people of this ancient land more loyal, and more contented than that which imparts to them religious instruction along with secular teaching. If there is one teaching in our religious writings which is more prominent than the others, it is the principle of reverence and obedience. Duty is the key-note of the writings of our teachers. Duty to the Sovereign, duty towards our fellowmen, duty towards the poor and the forlorn are the lessons that are inculcated in our books; and it is to the bringing home to the minds of our young men this rich heritage that the movement for the establishment of a national College is directed. In all countries and in all ages, the schoolmaster has been a very potent factor either in advancing civilisation or in retarding it. As the gifted lecturer put it most pathetically, our sons and grandsons are now sitting at the feet of men to whom for the most part religious and moral precepts are contemptible, and need we wonder that nurtured under such auspices, educated by such men, we are rearing up generations of men who scoff at everything old and sneer at everything which speaks of religion or morality. We want men to teach—men who have in themselves realised the standard of excellence mentioned in our books, men whose profession is not to sell their dogmas for money, men who will teach for the sake of teaching and for the love of teaching. Mrs. Besant is no dreamer and she knew perfectly well that the ideal for the present at least, is impracticable. And it is therefore that she said that her object was to bring forth a class of teachers who would combine Western knowledge with the Eastern love of religion, so that they may mould the younger generation into intelligent and useful citizens of the Empire. The object set forth is most praise worthy. We are often accustomed to hear of the greatness of India in the past. We all glory in it and rightly too. Here we have an opportunity of showing that we are sincere in our glorification. It is not enough that we love our land; as the Honoraple Mr. Bose said, we must love her well, if our love is to bear fruit. Two persons from two different platforms have told us what our duty is; we have listened with rapt attention to these wise counsels. Unless we are prepared to act up to these noble counsels, we shall be for ever fallen. We do not mean to recapitulate in these columns the aims and objects of the institution already established in Benares. We ask all Hindus to do their utmost in furtherance of the cause. Our people are alwuys charitable. But theirs is a charity of a kind which is ephemeral. The time is come when that charity should be devoted to objects which will have a far reaching effect. Our rich Zemindars have now an opportunity of showing that their Hinduism is real by subscribing largely for this excellent purpose. Our charitable Nattukottai Chetties are not likely to miss this splendid opportunity of doing real good to their countrymen. It has been said that they have already agreed to subscribe fifty thousand rupees. We feel no doubt that, when the true object is better explained to them, it is not by thousands but by lakhs their contributions will pour in. Of late our Madhathipathies have shown that they are losing ground everywhere. The donations and contributions made to them cannot be better utilised than in helping on this cause. In fact, it is their duty which Mrs. Besant has taken upon herself. If they had done their duty by expending their wealth for proper purposes, the present scheme would have been unnecessary. If they fail to rise to the occasion, they will soon find that they have no place in the fold of Hinduism. They are given a splendid oppertunity to recover their lost hold, and we hope they may be approached in a proper way so that their position in regard to such a movement may be clearly laid before them. To our merchant princes and other rich men we need say no more than this, that it is their simple duty to assist in making the institution, a success. In conclusion, we must say that our warmest thanks are due to the gifted lady who has made the cause of this country her life's work. She has given us new hope. She has spread before our eyes the vista of a forgotten glory—she has taught us to respect ourselves—she has pointed out to us that we are going down the ladder very fast and has undertaken to pull us up. Would we, at least, grasp the proffered hand and rise up? She wants no thanks—she thinks that she is doing her simple duty. Should we not, the sons of India, try to follow her in her noble work, cheer her up in her uphill task, so that she may be gratified by the belief that if we are not able to help ourselves, we are at least not indifferent to her extraordinary kindness and are grateful to her for her self-sacrifice and assiduity?

☞ PRINTED AND PUBLISHED BY P. CARTHIGASAPILLAI FOR THE PROPRIETORS AT THE SAIVAPRAKASA YANTRA OFFICE, JAFFNA.